

23 Δεκεμβρίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑ
ΣΕΡΤΙΟΡΑΡΙ (CERTIORARI) ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΜΑΛΤΕΖΟΥ ΑΛΛΩΣ ΜΑΛΤΕΖΟΥ (ΑΡ. 2),

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ
ΣΤΙΣ 15/12/95 ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΤΗΝ ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ
ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ ΥΠ' ΑΡ. 346/95 ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 155.4 ΚΑΙ 30 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ ΠΕΡΙ
ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
(ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ 1964,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ
ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΣΕΡΤΙΟΡΑΡΙ (CERTIORARI) ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΕ ΤΗΝ 19ΗΝ
ΙΟΥΛΙΟΥ 1996 ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ 123/96.

(Αίτηση Αρ. 148/96)

5 Προνομιακά εντάλματα — Certiorari — Έκδοση διατάγματος παραλαβής από επαρχιακό δικαστή για απαίτηση £7.929,92σ. πλέον τόκους και έξοδα, ακυρώθηκε με ένταλμα certiorari για υπέρβαση εξουσίας, η δικαιοδοσία του περιορίζεται σύμφωνα με τις κλίμακες επί πολιτικών υποθέσεων δηλαδή όταν το επίδικο θέμα δεν υπερβαίνει τις £5.000.

10 Προνομιακά εντάλματα — Certiorari — Προθεσμία καταχώρισης αίτησης certiorari, δεν υπάρχει, αντιμετωπίζεται στο γενικότερο πλαίσιο της μακράς και αδικαιολόγητης καθυστέρησης, χωρίς να καθορίζονται χρονικά πλαίσια.

Προνομιακά εντάλματα — Certiorari — Διαβήματα αιτήτριας για παραμερισμό διατάγματος παραλαβής, δεν συνεπάγονται εγκατάλειψη του

δικαιώματός της να το προσβάλει με αίτηση certiorari.

Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, εξέδωσε διάταγμα παραλαβής εναντίον της αιτήτριας για απαίτηση £7.929,92σ. πλέον τόκους και έξοδα.

5

Με αίτηση που καταχώρισε στο Ανώτατο Δικαστήριο, κατόπιν άδειας, η αιτήτρια ζήτησε ακύρωση του διατάγματος για υπέρβαση δικαιοδοσίας από τον πρωτόδικο Δικαστή επειδή το ποσό της απόφασης υπερέβαινε τις £5,000,00σ.

10

Ο συνήγορος των καθ' ών η αίτηση δεν υποστήριξε αντίθετη θέση, αλλά υπέβαλε ότι η αίτηση καταχωρήθηκε πολύ αργά και μετά από καταχώριση αίτησης για ακύρωση του διατάγματος, η οποία απορρίφθηκε.

15

Αποφασίστηκε ότι:

(1) Ο επαρχιακός δικαστής που εκδίκασε την υπόθεση και εξέδωσε το διάταγμα παραλαβής σχετικά με απαίτηση £7.929,92σ. δεν είχε δικαιοδοσία, αφού αυτή περιορίζεται κατά το Άρθρο 22(3)(B) του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 Ν. 14/60, το οποίο έχει εφαρμογή σύμφωνα με το Άρθρο 87 του περί Πτωχεύσεως Νόμου Κεφ. 5, στη δικαιοδοσία επαρχιακού δικαστή σε πολιτικές αγωγές στις οποίες το αμφισβητούμενο θέμα δεν υπερβαίνει τις £5,000.

20

25

(2) Δεν υπήρξε αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην καταχώριση της αίτησης για ένταλμα certiorari, ούτε μπορεί να θεωρηθεί ότι η αιτήτρια με τα διαβήματά της για παραμερισμό του διατάγματος παραλαβής, εγκατέλειψε τα δικαιώματά της για καταχώριση της υπό κρίση αίτησης.

30

Η αίτηση έγινε δεκτή.

35

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Re Aeroporos and Others (1988) 1 C.L.R. 302,

In Re Smith (1989) 1 C.L.R. 416,

40

Τζεννάρο Περέλλα (Αρ.2), (1995) 1 Α.Α.Δ. 692,

Attorney - General v. Christou (1962) C.L.R. 129.

Αίτηση.

- 5 Αίτηση από την Ελένη Χατζημαλτέζου για την έκδοση διατάγματος certiorari αναφορικά με το διάταγμα παραλαβής που εκδόθηκε εναντίον της από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Μαλαχτός, Ε.Δ.) στην αίτηση αρ. 148/96 την 15 Δεκεμβρίου, 1995.

Π. Σαρρής, για την Αιτήτρια.

- 10 *Κλ. Χ'Πίττας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

- 15 ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Στις 19.7.1996 δόθηκε στην αιτήτρια άδεια για καταχώριση αίτησης για έκδοση εντάλματος Certiorari. Με την παρούσα αίτηση αξιώνεται μεταφορά ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου για ακύρωση και/ή παραμερισμό του Διατάγματος Παραλαβής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας ημερομηνίας 15.12.1995 που εκδόθηκε στην αίτηση 346/95.

- 25 Τα γεγονότα της υπόθεσης όπως είχαν εκτεθεί ενώπιόν μου στην αίτηση για άδεια για καταχώριση αίτησης Certiorari έχουν ως ακολούθως:

- 30 Την 25.5.1995 εκδόθηκε δικαστική απόφαση εναντίον της αιτήτριας για το ποσό των £7.929,92 πλέον τόκους και έξοδα προς όφελος των Ανδρέα και Ελευθερίας Σιακαλλή. Την 28.7.1995 επεδόθηκε στην αιτήτρια ειδοποίηση πτώχευσης και την 17.11.1995 αίτηση πτώχευσης. Την 15.12.1995, στην απουσία της αιτήτριας, εκδόθηκε το επίδικο διάταγμα παραλαβής από Επαρχιακό Δικαστή του Δικαστηρίου Λευκωσίας.

- 35 Είναι ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι ο εκδύσας το διάταγμα παραλαβής Επαρχιακός Δικαστής εστερείτο δικαιοδοσίας γιατί το ποσό της απόφασης και κατά συνέπεια του χρέους της αιτήτριας, υπερβαίνει τις £5.000,00. Υπεστήριξε ο ευπαιδευτος συνήγορος της αιτήτριας ότι το Άρθρο 87 του Νόμου Κεφ. 5 σε συνδυασμό με το Άρθρο 22(3)(β) του περί Δικαστηρίων Νόμου αρ. 14/60 (όπως έχει τροποποιηθεί) δεν παρέχει δικαιοδοσία σε Επαρχιακό Δικαστή να εκδίδει διατάγματα παραλαβής για χρέος που υπερβαίνει το ποσό των £5.000,00. Παρέπεμψε ακόμα το Δικαστήριο στους περί Πτωχεύσεως Κανονισμούς και ειδικά στους Κ.189 και 190, οι οποίοι έχουν ως εξής:

“Κ.189 Any order in bankruptcy not disposing of the bankruptcy on its merits may be made by one judge of the Court.

“Κ.190 Any Judge of the Court sitting alone shall have all the powers of the Court to hear and determine any proceeding in bankruptcy involving or relating to an amount or property not exceeding one hundred pounds in value.” 5

Κατέληξε δε ο ευπαίδευτος συνήγορος της αιτήτριας ότι ο Επαρχιακός Δικαστής που εξέδωσε το διάταγμα παραλαβής δεν είχε δικαιοδοσία με βάση τους πιο πάνω Κανονισμούς, οι οποίοι δεν έχουν έκτοτε τροποποιηθεί. Αλλά ούτε ακόμα και εάν υποθεθεί ότι εφαρμόζεται το Άρθρο 22(3)(β) του Νόμου 14/60, πράγμα που δεν εισηγείται ο Επαρχιακός Δικαστής δεν έχει δικαιοδοσία να εκδίδει διατάγματα παραλαβής που το επίδικο χρέος υπερβαίνει το ποσό των £5.000,00. 10 15

Ο ευπαίδευτος συνήγορος των καθών η αίτηση δεν υποστήριξε με επιχειρηματολογία αντίθετη θέση και ανέφερε απλώς ότι αφήνει το θέμα στην κρίση του Δικαστηρίου. Δεν υπέβαλε καμιά εισήγηση για την ορθότητα ή το εσφαλμένο της θέσης του δικηγόρου της αιτήτριας. Έθιξε μόνο ένα και μοναδικό θέμα. Ότι πολύ καθυστερημένα η αιτήτρια καταχώρησε αίτηση για έκδοση άδειας που να της επιτρέπει καταχώριση αίτησης Certiorari. Ανάφερε ότι πριν την καταχώριση από την αιτήτρια αίτησης για την πιο πάνω άδεια κατεχώρισε αίτηση για ακύρωση του διατάγματος παραλαβής στο Επαρχιακό Δικαστήριο η οποία όμως απορρίφθηκε. 20 25

Σύμφωνα με τους Αγγλικούς Θεσμούς, οι οποίοι ίσχυαν στην Αγγλία το 1960 (R.S.C. Order 59, rule 4(2)), η αίτηση για την έκδοση προνομιακών ενταλμάτων έπρεπε να καταχωρηθεί το αργότερο σε έξι μήνες από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης, του διατάγματος, της καταδίκης ή της διαδικασίας που επιζητείται η ακύρωσή της. Μέσα σ' αυτό το χρονικό πλαίσιο ο αιτητής βαρύνεται ακόμα να αποδείξει ότι δεν υπήρξε αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Στην Κύπρο δεν έχει εκδοθεί Διαδικαστικός Κανονισμός που να ρυθμίζει τη διαδικασία έκδοσης προνομιακών ενταλμάτων, όμως διαπιστώνεται από τη νομολογία μας ότι το Ανώτατο Δικαστήριο ακολουθεί τους Αγγλικούς Θεσμούς υιοθετώντας ανάλογη πρακτική. Οι Αγγλικοί Θεσμοί δεν είναι δεσμευτικοί για μας, ακολουθούνται όμως γιατί είναι συνυφασμένοι με το όλο φάσμα που διέπει τα προνομιακά εντάματα και την έκδοσή τους. Οι προσεγγίσεις στις δικές μας αποφάσεις δεν είναι απόλυτα ταυτισμένες με τις Αγγλικές, (βλ. *Re Aeroporos and Others* (1988) 1 C.L.R. 302, *In Re Smith* 30 35 40

(1989) 1 C.L.R. 416) πλην όμως το θέμα της εξάμηνης προθεσμίας υπό την έννοια του αυστηρού χρονικού περιορισμού δεν εφαρμόστηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο.

- 5 Το θέμα της προθεσμίας αντιμετωπίζεται μέσα στο γενικότερο πλαίσιο της μακράς και αδικαιολόγητης καθυστέρησης χωρίς να καθορίζονται χρονικά πλαίσια. Σε τέτοια περίπτωση η κάθε υπόθεση εξετάζεται μέσα στα πλαίσια των δικών της περιστατικών και το Δικαστήριο ασκώντας τη διακριτική του ευχέρεια μπορεί να αρνηθεί την έκδοση προνομιακού εντάλματος, αν διαπιστώσει την ύπαρξη μακράς και αδικαιολόγητης καθυστέρησης (βλ. *In Re Smith* (ανωτέρω) και *Σταυρής Θεοδούλου* Αίτηση αρ. 87/90, ημερομηνίας 8.6.1990).
- 10
- 15 Στην υπό κρίση υπόθεση το διάταγμα παραλαβής εκδόθηκε από μονομελές Δικαστήριο στις 15.12.1995 ερήμην της αιτήτριας. Φαίνεται ότι σε κάποιο μεταγενέστερο χρόνο της επεδόθη το διάταγμα και η αιτήτρια κατεχώρησε στο Επαρχιακό Δικαστήριο αίτηση για παραμερισμό του η οποία όμως απορρίφθηκε. Αμέσως μετά, αρχές του Ιουλίου του 1996, κατεχώρησε την αίτηση για να της παραχωρηθεί η άδεια για την καταχώρηση της παρούσας αίτησης.
- 20

Κατά τη γνώμη μου δεν υπήρξε αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην υποβολή της αίτησης για ένταλμα Certiorari. Το γεγονός ότι η αιτήτρια πριν την υποβολή της παρούσας αίτησης επεδίωξε τον παραμερισμό της επίδικης απόφασης στο Επαρχιακό Δικαστήριο δεν της στερεί το δικαίωμα να ζητήσει τη θεραπεία που προβλέπεται στο προνομιακό ένταλμα Certiorari. Δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η αιτήτρια με τα διαβήματά της για παραμερισμό του διατάγματος παραλαβής εγκατέλειψε τα δικαιώματά της για καταχώρηση της παρούσας αίτησης.

25

30

Τα Άρθρα 4 και 87 του περί Πτωχεύσεως Νόμου, Κεφ. 5, δίδουν δικαιοδοσία στο Επαρχιακό Δικαστήριο να εκδίδουν διατάγματα παραλαβής για την προστασία της περιουσίας του χρεώστου. Το δε Άρθρο 108 του ίδιου Νόμου προνοεί τις προϋποθέσεις για την έκδοση κανονισμών. Το Άρθρο 108 έχει ως ακολούθως:

35

40 “The Governor, with the advice and assistance of the Chief Justice, may from time to time by writing under the hand and official seal of the Governor and the hand of the Chief Justice make, revoke, and alter general rules to be gazetted for carrying into effect the objects of this Law and prescribing the fees, charges and percentages to be charges or taken for or in respect of proceedings

thereunder.”

Δυνάμει του άρθρου αυτού εξεδόθησαν οι σχετικοί Κανονισμοί. Ο Κανονισμός 190, όπως αναφέρθηκε στην αρχή της απόφασης, δίδει δικαιοδοσία σε οποιοδήποτε Δικαστή να εκδικάζει και αποφασίζει σε οποιαδήποτε διαδικασία πτωχεύσεως στην οποία το ποσό ή η περιουσία δεν υπερβαίνει σε αξία τις £100,00. Καμιά τροποποίηση του Κανονισμού 190 δεν έγινε από τότε μέχρι σήμερα. Εξετάζοντας όμως το περιεχόμενο του Κανονισμού αυτού κατέληξα ότι αυτός εκδόθηκε καθ’ υπέρβαση του εξουσιοδοτούντος Νόμου (ultra vires). Με το Άρθρο 180 του Νόμου Κεφ. 5 δεν δίδεται εξουσιοδότηση να δημοσιευθούν Κανονισμοί σχετικά με τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου. 5 10

Το Άρθρο 87 του περί Πτωχεύσεως Νόμου Κεφ. 5 σε συνδυασμό με το Άρθρο 22(3)(β) του περί Δικαστηρίων Νόμου αρ. 14/60, είμαι της γνώμης ότι καθορίζει τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου με πολλή σαφήνεια. Το Άρθρο 87 του Κεφ. 5 έχει ως ακολούθως: 15

“The Courts having jurisdiction in bankruptcy shall be the District Courts and in the exercise of such jurisdiction shall subject to the provisions of this Law have all the powers conferred on District Courts as in the trial of a civil action.” 20

Κατά συνέπεια το Επαρχιακό Δικαστήριο έχει την ίδια δικαιοδοσία με βάση τον περί Πτωχεύσεως Νόμο, όπως και κατά την εκδίκαση πολιτικής αγωγής. Σύμφωνα με το Άρθρο 22(3)(β) Επαρχιακός Δικαστής έχει δικαιοδοσία να εκδικάζει πολιτικές αγωγές στις οποίες το αμφισβητούμενο ποσό δεν υπερβαίνει τις £5.000,00. 25 30

Στο επίδικο διάταγμα παραλαβής το απαιτούμενο ποσό του χρέους της αιτήτριας ήταν σύμφωνα με την ενώπιόν μου μαρτυρία, η οποία δεν αμφισβητήθηκε, πέραν των £5.000,00. Ο Επαρχιακός Δικαστής που εκδίκασε και εξέδωσε το διάταγμα παραλαβής δεν είχε δικαιοδοσία από το Νόμο και κατά συνέπεια ενήργησε καθ’ υπέρβαση της δικαιοδοσίας του. 35

Το προνομιακό διάταγμα Certiorari παρέχει τη δυνατότητα άσκησης ελέγχου κατώτερου Δικαστηρίου με σκοπό την επέμβαση είτε όπου το κατώτερο Δικαστήριο ενήργησε εκτός της δικαιοδοσίας του, είτε αν την υπερέβηκε, είτε όπου προκύπτει από το πρακτικό εκ πρώτης όψεως προφανές νομικό σφάλμα, έστω και αν αυτό δεν άπτεται της δικαιοδοσίας. (Βλέπε: Αναφορικά με τον *Gennaro Perella (Αρ.2)* (1995) 1 Α.Α.Δ. 692, *The Attorney-* 40

General v. Christou (1962) C.L.R. 129).

5 Στην παρούσα υπόθεση είναι προφανές ότι το κατώτερο Δικαστήριο υπερέβη την εξουσία που του παρέχει ο Νόμος και το διάταγμα παραλαβής που εξέδωσε πρέπει να ακυρωθεί.

10 Η αίτηση εγκρίνεται και εκδίδεται διάταγμα με το οποίο ακυρώνεται το εκδοθέν διάταγμα παραλαβής (receiving order) εναντίον της αιτήτριας.

Δεν εκδίδεται καμιά διαταγή για έξοδα.

Η αίτηση γίνεται δεκτή, χωρίς διαταγή για έξοδα.